

Ομιλία Δημάρχου Κυθήρων κ. Ευστρατίου Αθ. Χαρχαλάκη
στην εκδήλωση τιμής για τον Βασίλειο Λεονταράκη και τον Παναγιώτη Λεοντσίνη
«Λεοντσίνειο» Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτού Κυθήρων
30 Οκτωβρίου 2016

Σεβασμιώτατε,

Κυρίες και Κύριοι,

Μέσα στις ποικίλες αρμοδιότητες των Δήμων, σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία τους, είναι και η διοργάνωση εκδηλώσεων που διατηρούν και προβάλλουν την ιστορική μνήμη και τον τοπικό πολιτισμό, αλλά και τιμητικές δράσεις για πρόσωπα που συνέβαλαν καθ' οιονδήποτε τρόπο στην κοινωνική, πολιτιστική και οικονομική αναβάθμιση ενός τόπου. Αποτελεί πιστεύω μου ότι ο ρόλος ενός Δήμου και μιας Δημοτικής Αρχής δεν μπορεί και δεν πρέπει να εξαντλείται μόνο στην εκτέλεση δημοτικών έργων, αφού όσα και αν εκτελεστούν, οι ανάγκες δεν θα εκλείψουν ποτέ, κυρίως σε ένα μεγάλο γεωγραφικά Δήμο όπως ο δικός μας, που έχει στη δικαιοδοσία του 2 νησιά και δεκάδες οικισμούς. Η επένδυση, όμως, στον πολιτισμό αποτελεί μια καίρια πράξη που πρέπει να διέπει κάθε προοδευτική αρχή, καθώς εκδηλώσεις όπως η αποψινή συμβάλουν στην διατήρηση της τοπικής μας ιστορίας, μέσα από την τιμή προσώπων που έχουν ο καθένας από το μετερίζι του διαμορφώσει την ιστορία αυτή, και γεννούν για τον τόπο μας μια σημαντική υπεραξία που δεν αποτιμάται σε μετρήσιμα οικονομικά μεγέθη, αλλά καθιστά το νησί μας πλουσιότερο πολιτιστικά και κοινωνικά. Για αυτούς τους λόγους θα συνεχίσουμε την –ας μου επιτραπεί ο οικονομικός όρος– «επένδυση» στον πολιτισμό, τα γράμματα, τις τέχνες, τις εκδηλώσεις και τις λεγόμενες άυλες κοινωνικές δράσεις γιατί τις θεωρούμε το ίδιο –αν όχι περισσότερο– σημαντικές από την εκτέλεση των έργων, που έτσι και αλλιώς ποτέ δεν θα είναι αρκετά καθώς προοδευτικά αυξάνουν οι ανάγκες του κόσμου.

Με την αποψινή εκδήλωση ο Δήμος μας τιμά δύο σημαντικούς συνδημότες μας, που ο καθένας μέσα από το λειτούργημα και την κοινωνική του δράση, τίμησαν με τη σειρά τους όχι μόνο τους κλάδους που υπηρέτησαν επί σειρά ετών, αλλά και το όνομα των Κυθήρων.

Ο Πλοίαρχος του Εμπορικού Ναυτικού **Βασίλης Λεονταράκης** γεννήθηκε το 1949 στα Σταθιάνικα Κυθήρων από τον Γεώργιο και την Αγγελική Λεονταράκη. Το έτος 1962 αποφοίτησε από το Δημοτικό Σχολείο Καρβουνάδων.

Κατόπιν φοίτησε στο Γυμνάσιο Κυθήρων απ' όπου και αποφοίτησε το 1966.

Μετά την αποφοίτησή του το 1968 από την Δημόσια Σχολή Εμπορικού Ναυτικού Κύμης ξεκίνησε την επαγγελματική του σταδιοδρομία στο Ελληνικό Εμπορικό Ναυτικό.

Το 1971 αποκτά το δίπλωμα Πλοίαρχου Γ' τάξεως και κατατάσσεται στο Πολεμικό Ναυτικό ως Υπαξ/κός προς εκπλήρωση των στρατιωτικών του υποχρεώσεων.

Το 1973 απολύεται από το Πολεμικό Ναυτικό και συνεχίζει την επαγγελματική του δραστηριότητα στο Εμπορικό Ναυτικό ως Πλοίαρχος Γ' και Β' τάξης.

Το 1979 παντρεύεται με την Σταματίνα Δημητρίου Κομηνού από τα Καλησπεριάνικα Κυθήρων και την ίδια χρονιά αποκτά το δίπλωμα Πλοίαρχου Α' τάξεως.

Τα έτη 1981-1983 δραστηριοποιείται ως Πλοίαρχος σε πλοία υπερπόντιων πλόων.

Το έτος 1983 ξεκινάει την επαγγελματική του δραστηριότητα στην Ελληνική Ακτοπλοΐα και ειδικά στην άγονη γραμμή ΠΕΙΡΑΙΑ-ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΟΣ-ΚΥΘΗΡΑ-ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ-ΚΑΣΤΕΛΙ και στην γραμμή ΔΥΤΙΚΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ, ως Ύπαρχος, στο αξέχαστο σε όλους μας Ε/Γ- Ο/Γ ΙΟΝΙΟΝ, του οποίου αναλαμβάνει την Πλοιαρχία το 1986.

Το έτος 1987 έφερε το 2^ο απόκτημα της εταιρίας Σταθάκη – Μανούσου, το Ε/Γ – Ο/Γ ΜΗΛΟΣ EXPREES, το οποίον μετασκεύασε και παρέδωσε στον αείμνηστο δάσκαλό του στην τέχνη της ακτοπλοΐας, πλοίαρχο Γεώργιο Σιγάλα γνωστό σε όλους τους Κυθήριους.

Ο ίδιος συνέχισε στο Ε/Γ – Ο/Γ ΙΟΝΙΟΝ μέχρι και το 1990 όπου και μεταπήδησε στην εταιρία ΜΟΙΡΑ και συγκεκριμένα στα πλοία ΜΑΡΘΑ & ΘΗΣΕΥΣ μέχρι το 1995, στην γραμμή ΠΕΙΡΑΙΑΣ-ΚΥΘΗΡΑ-ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ-ΚΡΗΤΗ με προσέγγιση στα λιμάνια ΚΥΠΑΡΙΣΙ – ΓΕΡΑΚΑΣ – ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ – ΝΕΑΠΟΛΗ-ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ –ΑΓΙΑ ΠΕΛΑΓΙΑ – ΓΥΘΕΙΟ –ΚΑΨΑΛΙ-ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΑ-ΚΑΣΤΕΛΙ.

Τα έτη 1995-1998 διορίζεται Ναυτοδάσκαλος στο ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΕΜΠ. ΝΑΥΤΙΚΟΥ τους χειμερινούς μήνες και τα καλοκαίρια ως Πλοίαρχος της ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΤΡΙΝΤΖΗ ΣΤΑ ΠΛΟΙΑ ΙΟΝΙΑΝ SUN ΙΟΝΙΑΝ BRIDGE.

Τα έτη 1998-2013 εργάζεται ως Πλοηγός στο λιμάνι του Πειραιά με αποσπάσεις στην ΙΤΕΑ πλοηγώντας στο διάστημα αυτό 8.000 Εμπορικά Πλοία και ιδιαίτερα το μεγαλύτερο Ε/Γ του κόσμου QUEEN MARY και την περίφημη θαλαμηγό του ΩΝΑΣΗ «ΧΡΙΣΤΙΝΑ». Από το έτος 2013 και μέχρι σήμερα είναι πλέον μόνιμος κάτοικος στα ΣΤΑΘΙΑΝΙΚΑ ΚΥΘΗΡΩΝ ως Συνταξιούχος του ΝΑΤ με την σύζυγό του ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ & την υπερεκατονταετή μητέρα του ΑΓΓΕΛΙΚΗ.

Τιμούμε σήμερα και τον **Παναγιώτη Λεοντσίνη**. Ο Παναγιώτης Λεοντσίνης γεννήθηκε στο Κεραμωτό Κυθήρων τον Απρίλιο του 1931. Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο Καρβουνάδων και στο Γυμνάσιο Κυθήρων. Στα χρόνια της Κατοχής και του Εμφυλίου βιάδιζε καθημερινά από το Κεραμωτό στη Χώρα (για οκτώ χρόνια) με στόχο να ολοκληρώσει τις γυμνασιακές σπουδές του.

Το 1950 έπειτα από εισαγωγικές εξετάσεις, ξεκίνησε τις σπουδές του στην περίφημη Μαράσλειο Παιδαγωγική Ακαδημία, στην Αθήνα, απ' όπου αποφοίτησε το 1952. Στη συνέχεια, κατετάγη στο Στρατό και υπηρέτησε για 36 μήνες.

Το 1955 διορίστηκε στο Δημοτικό Σχολείο Αντικυθήρων, ενώ ακολούθησε (δεύτερος) μη αμειβόμενος διορισμός από τη Νομαρχία Αττικής, στη θέση του Γραμματέα της Κοινότητας Αντικυθήρων.

Η παραμονή του στα Αντικύθηρα για έξι χρόνια αποτυπώθηκε στην τοπική ιστορία του νησιού με ανεξίτηλη σφραγίδα, ως υπέρβαση και υπερνίκηση των αντιστάσεων, αφού ο σκοπός του έργου άξιζε τον αγώνα. Όταν ολοκληρώθηκε η ανέγερση του νέου Δημοτικού Σχολείου του νησιού (1961) που κατορθώθηκε χάρη αποκλειστικά στην δική του επιμονή και εργασία, έγινε δεκτή η αίτησή του για μετάθεση στα Μέθανα, όπου υπηρέτησε ως δάσκαλος για τρία χρόνια. Στη συνέχεια μετατέθηκε στο ΣΤ' δημοτικό σχολείο Πειραιά, μετά σε σχολεία της Καστέλας, του Κερατσινίου και τελικά στο 42ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά, όπου ολοκλήρωσε ευδόκιμα και τη διδασκαλική θητεία του. Ο Παναγιώτης Λεοντσίνης είχε εξωσχολική δραστηριότητα αντίστοιχη του μεγάλου εκπαιδευτικού του έργου. Εκείνη την εποχή, εκτός του σχολικού έργου, η πολιτεία ανέθετε στον εκάστοτε δάσκαλο, μια δεύτερη αποστολή, καθώς δεν υπήρχε άλλο κατάλληλο πρόσωπο για να παρέχει διοικητικές υπηρεσίες στους κατοίκους της

απομονωμένης τότε ελληνικής επαρχίας. Ο Παναγιώτης Λεοντσίνης λοιπόν, ανέλαβε τη σύνταξη επιστολών, πληρεξουσίων εγγράφων, διαιτησιών, Μητρώων και Δημοτολογίων, έγινε μέλος της Κοινοτικής Ανάπτυξης των Αντικυθήρων και όλων των επιτροπών Αλληλοβοήθειας, καθώς και Γραμματέας της Κοινότητας, που ήταν και η πιο σημαντική ιδιότητα όλων.

Διετέλεσε υποχρεωτικά καθήκοντα δημοσίου υπολόγου, ανέλαβε την εποπτεία για την κατασκευή κοινοτικών έργων με την επιστασία του Κοινοτικού Συμβουλίου και βεβαίως απέδωσε άριστο λογαριασμό. Κατά την εξαετή θητεία του στο νησί των Αντικυθήρων, επόπτευσε σημαντικά έργα οδοποιίας, ύδρευσης, άρδευσης και ανάπτυξης που μέχρι σήμερα εξυπηρετούν το φθίνον πληθυσμιακά νησί, ενώ συνέταξε το Δημοτολόγιο των κατοίκων για έτη 1939-1959 και τακτοποίησε την από 20ετία εκκρεμούσα υπόθεση των Μητρώων Αρρένων των ετών 1939-1950, η οποία αφορούσε όλους τους εκτοπισμένους κατοίκους στην Κρήτη από τους Γερμανούς το 1944 με στόχο να τους αποδοθούν οι αναλογούσες αποζημιώσεις ως θυμάτων Κατοχής.

Από τη συνταξιοδότησή του το έτος 1990 μέχρι σήμερα:

- Συνεργάζεται και συμμετέχει στην ίδρυση του Εξωραϊστικού Συλλόγου με την επωνυμία Εξωραϊστικός Σύλλογος Παναγία Μυρτιδιώτισσα. Εκλέγεται πρόεδρος του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Κυθηρίων.
- Συγκαλεί άτυπη συνέλευση προσωπικοτήτων και παραγόντων Κυθηρίων με μοναδικό θέμα τις προτάσεις και τις γνώμες για την εύρεση του τρόπου εξασφάλισης και διαχείρισης της ακινήτου περιουσίας του Συνεταιρισμού.
- Συνεργάζεται επί μακρόν με την διοίκηση του Τριφυλλείου Ιδρύματος και με ομόφωνη γνώμη αμφότερων των πλευρών γίνεται δεκτή με κοινή συμφωνία και υπογράφεται η παραχώρηση της ακινήτου περιουσίας του Συνεταιρισμού στο Τριφύλλειο Ίδρυμα.
- Με προτροπή και έμμονη ανυποχώρητη θέληση του αξέχαστου και αλησμόνητου ζεύγους Νικήτα και Ελένης Φιλόσοφ συντάξε και υπέβαλε αίτηση για ίδρυση Ενορίας με την επωνυμία «Ιερός Ναός Παναγίας Μυρτιδιώτισσας Αλίμου». Το αίτημα έγινε δεκτό και ιδρύεται η ενορία Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, στον Άλιμο.

- Στην προσπάθεια ανέγερσης του Ναού, ο Συνεταιρισμός παραχώρησε τρία οικόπεδα στην εκκλησία με την εντολή το προϊόν της εκποίησης των αδιάθετων οικοπέδων να διατεθεί για την ανέγερση της εκκλησίας. Όλοι οι ενορίτες, Κυθήριοι και μη, αγκάλιασαν την ιδέα και με χαρά πραγμάτωσαν το όραμα. Τα λαμπρά εγκαίνια του ναού έγιναν τον περασμένο Μάιο προς συγκίνηση και ικανοποίηση όλων.

Αυτούς τους δύο μεγάλους Τσιριγώτες τιμάμε απόψε, επιχειρώντας να διδάξουμε τη νέα γενιά από το δικό τους παράδειγμα κοινωνικής προσφοράς και άμεπτου επαγγελματικού βίου. Τους ευχαριστούμε για την κοινωνική τους προσφορά στον τόπο μας και ευχόμαστε το παράδειγμά τους να βρει μιμητές, κυρίως στη νέα γενιά, που απεγνωσμένα αναζητά σήμερα ηθικά πρότυπα για να στηρίξει τις ελπίδες και τη ζωή της. Με τέτοια πρότυπα δεν έχουμε ανάγκη από καμία εξωτερική βακτηρία!

Σας ευχαριστώ!